

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010085
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7715010085.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému F. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/24/2015 zo dňa 9. 6. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. X..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/24/2015 zo dňa 9. 6. 2015 podľa § ktorý mal spáchať tak, že

dňa 08.05.2014 v čase okolo 21.55 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol po cestnej komunikácii v smere od obce Iňačovce na Senianske rybníky motorové vozidlo zn. Peugeot 406 kombi, EČV: 276 CR, kde došlo k stretu s oprotiidúcim motorovým vozidlom vodičky Idy S.- Z., následne sa s vozidlom vrátil do obce Iňačovce, kde odstavil vozidlo a bol kontrolovaný policajnou hliadkou OO PZ Pavlovce nad Uhom, ktorej sa najprv odmietol podrobiť vykonaniu dychovej skúšky, avšak následne túto vykonal, kde pri vykonanej dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov pomocou prístroja typu Dräger Alcotest 7410 Plus, výr.č. ARXM-1001 mu bola v čase o 23,08 h nameraná hodnota 1,30 mg/l alkoholu v dychu, pričom následným znaleckým skúmaním ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Martin bola ustálená koncentrácia alkoholu v krvi obvineného v čase dopravnej nehody dňa 08.05.2014 o 21.00 h v rozmedzí minimálne od 1,11 až 1,19 promile.

Súd mu za to podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 56 ods. 1,2, 36 písm. j, 38 ods. 3 Tr. zákona uložil peňažný trest v sume 1 000 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. uložil mu aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že predmetný rozsudok napáda tak čo do výroku o vine, ako aj čo do výroku o treste a to pre podstatné chyby konania, ktoré týmto výrokom predchádza.

Pre skutok mu bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa odboru inšpekčnej služby, ktorá však podľa odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29. 5. 2015 nie je zložkou policajného zboru. Preto boli v danej veci vyšetrovacie úkony urobené orgánom, ktorý na to nebol oprávnený, čo zakladá nezákonnosť všetkých dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, vrátane prepisov telefonickkej komunikácie.

Namietal ďalej nezákonnosť znaleckého posudku ÚSLaME JLF UK a UNM, keďže v danom prípade ústav ako taký nielenže nie je zapísaný v zozname znaleckých ústavov, ale nie je ani právnickou osobou. Podávateľmi tohto znaleckého posudku boli doc. MUDr. Ľubomír Straka, PhD., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a MUDr. Jozef Krajčovič, PhD., znalec z odvetvia súdneho lekárstva a nie ústav ako právnická osoba.

Rovnako tak namieta nejasnosť, neúplnosť a nesprávnosť skutkových zistení okresného súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Dňa 8. 5. 2014 v čase pred jazdou, ani počas jazdy žiadne alkoholické nápoje nepožil a teda motorové vozidlo pod vplyvom alkoholických nápojov nevedol. Bola tma a priamy vzájomný kontakt motorových vozidiel vôbec nezaregistroval. V stave psychického vypätia a emočného rozrušenia spôsobeného jednak rodinnými problémami, ako aj okolnosťou straty prevádzkyschopnosti jeho motorového vozidla požil alkohol v množstve asi pol litra a až následne bol kontrolovaný policajnou hliadkou, od ktorej sa dozvedel, že bol účastníkom dopravnej nehody. Hodnotenia poškodenej sú založené iba na jej subjektívnom úsudku, prípadne až zaujatosti voči jeho osobe. V súvislosti s výpoveďou policajtov uviedol, že v čase, keď ho kontrolovali, bol už skutočne pod vplyvom alkoholu, ktorý však vypil až po úplnom zlyhaní motorového vozidla, v dôsledku toho samotný priebeh kontroly ani nevnímal.

Okresný súd sa nijako nevysporiadal so závermi znaleckého posudku znalca z odvetvia súdneho lekárstva doc. JUDr. MUDr. Petra Kováča, PhD., ktoré preukazujú jeho tvrdenie o tom, že alkohol požil až po nehode. V tejto súvislosti okresný súd iba na základe vágneho vyjadrenia znalca doc. Straku, že znalecký posudok MUDr. Kováča je nesprávny, špekulatívny a tendenčný, si nekriticky osvojil závery posudku podaného ústavom. Napokon aj znalkyňa MUDr. Lýdia Slosarčíková pripustila, že sa u obžalovaného mohlo jednať o tzv. difúzny spád.

Za účelom objasnenia všetkých okolností dopravnej nehody navrhol doplniť dokazovanie o nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy, vrátane ohliadky na mieste nehody, avšak okresný súd tento návrh bez akéhokoľvek odôvodnenia odmietol.

Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, prípadne aby vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že s námietkami uvedenými v podanom odvolaní sa takmer v celom rozsahu veľmi dôsledne vysporiadal okresný súd.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne, zákonné, kvalifikované a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po dôslednom preskúmaní spisového materiálu, vrátane dôvodov podaného odvolania nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďami svedkov a to Idy S. Z. policajtov U.. Q. L., P. D., Bc. P. F., závermi znaleckého dokazovania z odvetvia súdneho lekárstva, záznamom o dopravnej nehode, zápisnicou o ohliadke miesta činu a ohliadke osobných motorových vozidiel s pripojenou fotodokumentáciou, ako aj zápisom o dychovej skúške. Z výpovede svedkyne G. S. mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný po kontakte vozidiel vystúpil z auta tak, že sa tackal, z čoho jej bolo úplne zrejmé, že nebol triezvy, čo v konečnom dôsledku potvrdzujú aj výpovede policajtov, ktorí podrobne popísali vykonanie dychovej skúšky. Pri prvotnom jednaní s policajtmí sa vôbec nezmieňoval o tom, aby požíval alkoholické nápoje po dopravnej nehode s tým, že

samotnej dychovej skúške sa podrobil až po príchode jeho nadriadeného, čo okresný súd veľmi správne vyhodnotil ako účelovú obhajobu, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávne konanie. Účelovosť jeho obhajoby potvrdzuje aj skutočnosť, že obžalovaný po odmietnutí dychovej skúšky odmietol aj odber krvi, pričom následne skutočnosť, že mu nebola odobratá krv namietal v trestnom konaní.

Zo znaleckého dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný nepožíval alkoholické nápoje po dopravnej nehode, nakoľko už aj z postupných dychových skúšok je zrejmé, že výška hladiny alkoholu mala zostupnú tendenciu, pričom ak by mal obžalovaný požiť alkoholické nápoje až po dopravnej nehode, tak výsledky dychových skúšok by mali vzostupnú tendenciu. Okresný súd sa s touto problematikou zhodnotiac závery jednotlivých znaleckých posudkov veľmi podrobne a kvalifikovane vysporiadal a k uvedeným záverom okresného súdu nemá krajský súd čo dodať a to vrátane záveru, že znalecký posudok doc. Kováča je neobjektívny a že znalecký posudok Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jeseniovej, Lekárskej fakulty Univerzity Komenského a Univerzitnej nemocnice Martin je zákonným znaleckým posudkom, resp. znaleckým posudkom vyhotoveným v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a dlhoročnej súdnej praxe.

Vo vzťahu k námietke obžalovaného, že okresný súd nevykonal ním navrhované dôkazy krajský súd len podotýka, že okresný súd sa vysporiadal aj s touto jeho námietkou a aj krajský súd poukazuje na záznam z dopravnej nehody a na zápisnice o ohliadke miesta činu a o ohliadke osobných motorových vozidiel a fotodokumentácie, z ktorých je bezpochyby zrejmé, že k poškodeniu osobného motorového vozidla svedkyne G. S. došlo práve osobným motorovým vozidlom obžalovaného, o čom svedčia aj dôkazy laku na aute obžalovaného, čím je zároveň vyvrátená jeho obhajoba o tom, že tieto poškodenia vznikli len nejakými konármi na ceste.

Ani krajský súd nemal žiadnu pochybnosť o vyhodnotení obhajoby obžalovaného, ako obhajoby účelovej, ktorá bola v celom rozsahu vyvrátená dôkazmi vykonanými zákonným spôsobom a čo v konečnom dôsledku viedlo aj krajský súd k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného a o naplnení všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Za nedôvodné považoval krajský súd aj obhajobné námietky týkajúce sa zákonnosti, resp. nezákonnosti vykonania vyšetrovacích úkonov inšpekčnou službou, ktorá podľa názoru obžalovaného nie je orgánom oprávneným na ich vykonanie, čo zároveň zakladá nezákonnosť všetkých dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a to z nasledovných dôvodov :

I. Okolnosť, že inšpekčná služba Policajného zboru je nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo vnútra) zaradená aj do organizačnej štruktúry ministerstva vnútra ako úrad inšpekčnej služby ministerstva vnútra v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra, je výrazom podriadenosti Policajného zboru ministrovi vnútra Slovenskej republiky (§ 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - ďalej len zákon o Policajnom zbore) a možnosti ministra vnútra určiť, že službu alebo útvar policajného zboru nebude riadiť prezident policajného zboru, ale bude riadená „inak“ (§ 6 ods. 2 naposledy označeného zákona). Také zaradenie nič nemení na tom, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o Policajnom zbore) a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona o Policajnom zbore).

II. Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ Tr. por. a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c/ Tr. por.

III. Riadenie v zmysle § 6 o Policajnom zbore ani riadiace vzťahy v rámci ministerstva vnútra sa netýkajú trestnoprocesných vzťahov, upravených Trestným poriadkom, v rámci ktorých ide o vzťah vyšetrovateľa a prokurátora (§ 230 a iné Trestného poriadku).

V súvislosti s týmto právnym názorom a s poukazom aj na Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 9. 2015 č. Tpj 62/2015 krajský súd konštatuje, že vyšetrovanie v trestnej veci obžalovaného F. X. bolo vykonané zákonným spôsobom. Preto predmetnú obhajobnú námietku obžalovaného krajský súd neakceptoval.

Rovnako zodpovedne a podrobne sa okresný súd vysporiadal aj s dokazovaním vykonaným vo vzťahu k osobe obžalovaného a výroku o treste, vrátane riadneho vyhodnotenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Krajský súd považuje uložený trest, vrátane trestu zákazu činnosti za zákonný a spravodlivý a zodpovedajúci všetkým kritériám ukladania trestu a účelu trestu z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.